

La tragèdia de Lampedusa

La tragèdia de Lampedusa, en la qual han mort tres centenars de persones, mostra una realitat més complexa i cruel de la qual estan assenyalant molts representants dels governs i institucions europees. Cert és que existeixen grups criminals que s'enriqueixen amb el trasllat il·legal d'immigrants i refugiats, i que tals grups han de ser perseguits i castigats com mereix la seva infame activitat, però, si només veiem aquest costat de la qüestió, estem submergint-nos en una cínica i monumental ceguesa.

Les persones que han mort en Lampedusa procedien de països en els quals hi ha conflictes bèl·lics, persecucions i atropellament dels drets humans (Eritrea, Somàlia, Síria...), per tant no eren "immigrants il·legals" com se'ls està denominant, sinó persones susceptibles de ser sol·licitants d'asil, és a dir, refugiats. I hem de recordar que tots els països europeus són signataris de la Convenció de Ginebra de 1951 sobre refugiats, i que això ens obliga a atendre a totes les persones que vulguin sol·licitar asil.

Els governs europeus, en la seva obsessiva "lluita contra la immigració irregular", han aixecat tot tipus de barreres per impedir l'arribada dels immigrants a territori europeu. Però amb això, impedeixen també l'arribada dels sol·licitants d'asil. Només posant-se en mans dels traficants i jugant-se la vida en trajectes perillosos poden arribar aquestes persones a territori d'asil. La possibilitat que abans existia (en alguns països) de sol·licitar asil en ambaixades s'ha anat eliminant. L'incompliment per part dels Estats europeus de les nostres obligacions sobre asil i refugi és flagrant.

La tragèdia de Lampedusa ha evidenciat també l'efecte pervers de les lleis d'estrangeria vigents. Diversos pesquers van veure morir als immigrants sense que cap acudís en el seu auxili. Això ha estat assenyalat com a escandalós per representants d'alguns governs, i és realment escandalós, però no cal oblidar que en les legislacions d'estrangeria existeixen articles que penalitzen l'ajuda a immigrants en trànsit. A Itàlia, alguns patrons de vaixells pesquers han estat processats per portar a terra a immigrants recollits en el mar. Enfront del cinisme amb el qual els poders europeus estan tractant l'assumpte, la qual cosa cal exigir és que s'eliminin de les lleis d'estrangeria tots els articles que penalitzen l'ajuda als immigrants, que s'estableixi la prioritat absoluta de l'obligació d'auxili (el que ha de permetre portar a terra ferma a les persones auxiliades, sense repercussions negatives per qui auxilia) i que Europa reprengui la senda del dret d'asil. Els qui fugen de conflictes bèl·lics, persecucions i violacions dels drets humans han de comptar amb vies accessibles per arribar a territori d'asil. El contrari ens col·loca en el mateix costat criminal en el qual es troben els traficants.

Miguel Pajares

President de la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat

Més informació: Pascale Coissard, responsable d'incidència política i social de la CCAR - 933012539 pascale.coissard@ccar.es